

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਗਿਆਰਾਂ

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਵਿੱਚ ਅਬੁਬਕਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

Jeff Pippenger

2024-03-02

ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਗੂ ਅਬੂ ਬਕਰ ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਇਬਨ ਅਬੀ ਕੁਹਾਫਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਬੁਬਕਰ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਹਨ। ਮੁਹੰਮਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਬੁਬਕਰ ਪਹਿਲਾ ਇਸਲਾਮੀ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਚੌਥੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਸ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜੋ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰ੍ਹੀ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ।

ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਾਰੇ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ; ਅਤੇ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੀ ਭੱਠੀ ਦੇ ਧੁੰਦੇ ਵਰਗਾ ਧੂੰਆਂ ਉੱਠਿਆ; ਅਤੇ ਖੱਡ ਦੇ ਧੁੰਦੇ ਕਾਰਨ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਹਵਾ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਧੁੰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਟਿੱਡੀਆਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਕਲ ਆਈਆਂ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਰੱਥਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਬਿਛੂਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਘਾਹ ਨੂੰ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਹਰਿਆਲੀ ਨੂੰ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ; ਪਰ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 9:1-4.

ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ "ਤਾਰਾ" ਮੁਹੰਮਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਨ 606 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਮੁਹੰਮਦ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਕੁੰਜੀ" ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ "ਅਥਾਹ ਖੱਡ" ਨੂੰ "ਖੋਲ੍ਹਣ" ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ "ਧੂੰਆਂ" "ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਹਵਾ" ਨੂੰ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ "ਟਿੱਡੀਆਂ" ਨਿਕਲਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਸ਼ਕਤੀ" ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ "ਬਿੱਛੂਆਂ" ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਗੀ। ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਇੱਕ ਸੈਨਿਕ ਯੁੱਧ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਸੈਨਿਕ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਲਾਮੀ ਯੁੱਧ ਦੇ ਉਭਾਰ ਲਈ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਜਨਮਸਥਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਧੂੰਆਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫੈਲਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ, ਦੱਖਣੀ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਰਬ ਵਿੱਚ ਝੁੰਡਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਾਂਗ ਫੈਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟਿੱਡੀਆਂ ਢੱਕ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਟਿੱਡੀਆਂ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿੱਛੂਆਂ ਵਰਗੀ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਡੰਗ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਇੱਕ ਤਾਰਾ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।"

"ਜਦੋਂ ਫ਼ਾਰਸੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਚਰਜਾਂ ਦਾ ਮਨਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਗਿਆਤ ਨਾਗਰਿਕ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਮੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਚੀਰ ਸੁੱਟਿਆ। 'ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ,' ਅਰਬੀ ਨਬੀ ਨੇ ਉਚਾਰਿਆ, 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚੀਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁਸਰੋ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ।' ਪੂਰਬ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਾਮਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਆਪਸੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੱਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਝੰਡਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਵੇਗੀ। 'ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਰਾਕਲੀਅਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਨੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਨਿਕਟ ਆ ਰਹੇ ਵਿਘਟਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।'..."

“ਖੁਸਰੋ ਨੇ ਏਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ‘ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ’ ‘ਕੁਸਤੁੰਤੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਦਿਵਾਰਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਯੂਨਾਨ, ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦਾ ਬਚਿਆ-ਖੁਚਿਆ ਹਿੱਸਾ, ਅਤੇ ਏਸ਼ੀਆਈ ਤਟ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸ਼ਹਿਰ, ਸੂਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤ੍ਰੇਬਿਜ਼ੋਂਦ ਤੱਕ।’ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸਮਰਾਟ ਨੂੰ ਕੁਸਤੁੰਤੁਨੀਆ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਹੱਥ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰੇ-ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਨਾ ਖ਼ਿਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ,—ਸੋਨੇ ਦੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਟੈਲੈਂਟ, ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਟੈਲੈਂਟ, ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਚੋਰੇ, ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਘੋੜੇ, ਅਤੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਕੁਆਰੀਆਂ। ਹੇਰਾਕਲੀਅਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਰ ਪੂਰਬ ਦੀ ਦਰਿਦ੍ਰਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਅਵਕਾਸ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਹਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਪੂਰਨ ਹਮਲੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਪੂਰਵਕ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ।”

“ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਅਣਜਾਣ ਸਰਾਸੇਨੀ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਮੱਕਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਨਬੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਪਹਾਸ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਪਤਨ ਵੀ ਮੁਹੰਮਦੀਆਂ ਤੱਕ ਲਈ, ਜਾਂ ਉਸ ਧੋਖੇ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਰਾਸੇਨੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ, ਕੋਈ ਦੁਆਰ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਅਤੇ ਆਵਾਰਾਂ ਦੇ ਖ਼ਾਗਾਨ (ਅੱਤੀਲਾ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ) ਨੇ ਕੈਸਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਏ ਹੁੰਦੇ। ਖੁਸਰੋ ਆਪ ਹੀ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਫ਼ਾਰਸੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਰਾਜਤੰਤਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦੌੜ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਸਕਦੇ ਸਨ।”

“ਸਿਪਿਓ ਅਤੇ ਹੈਨਿਬਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਉਸ ਕਾਰਜ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਾਹਸੀ ਉਪਰਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਹੇਰਾਕਲੀਅਸ ਨੇ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਾਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਆਰਮੀਨੀਆ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਕਟਭਰੇ ਮਾਰਗ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ, ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਹੂ-ਲੁਹਾਨ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ।”

“ਨਿਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਵੇਰ ਦੇ ਉਜਾਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲੜੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਝੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਟੁੱਟ ਜਾਂ ਫਟ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਅਠਾਈ ਝੰਡੇ ਲਏ ਗਏ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਲੁਕਾਵੇ ਹੋਏ ਰਾਤ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਿਤਾਈ। ਅਸੀਰਿਆ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਮਹਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰੋਮੀਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ।”

“ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਉਹਨਾਂ ਜਿੱਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਾਰਾਸੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ—ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟਿੱਡੀਆਂ ਵਾਂਗ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਕ ਮੁਹੰਮਦਨ ਮਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਫ਼ਾਰਸੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਦੋਹਾਂ ਸਮਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਂ ਹੇਠ ਢੱਕ ਲਿਆ।”

“ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਪੂਰਨ ਉਦਾਹਰਨ ਹੋਰ ਕਾਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਹੜੀ ਗਿਬਨ ਦੇ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ-ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿਛਲੇ ਉਧਾਰਣ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ‘ਭਾਵੇਂ ਹਿਰਾਕਲਿਅਸ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਸੈਨਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਜਤਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਸਰਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਾਨੋ ਖ਼ਤਮ ਹੀ ਕਰ ਬੈਠਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਮਰਾਟ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਜਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦੋਂ ਸੀਰੀਆ ਦੀ ਸੀਮਾ ਉੱਤੇ ਇਕ ਅਗਿਆਤ ਨਗਰ ਸਾਰਾਸੀਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਕੁਝ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਟ ਕੇ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,—ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਨਗਣੀ ਘਟਨਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਲੁਟੇਰੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਰਸੂਲ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਨਮੱਤ ਸ਼ੌਰਯ ਮਰੂਥਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਖਰੀ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਕਲਿਅਸ ਨੇ ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਹੀ ਸੂਬੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ।”

“‘ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਉਹ ਆਤਮਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ,’ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਖੁਸਰੋ ਦਾ ਪਤਨ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ

ਮੱਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਚੀਰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ 'ਯਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਾਲਾ' ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਕੇ 'ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਮੀਨਾਰ' ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੱਖ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਤਦ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਸਰੋ ਦਾ ਨਾਮ ਅਚਾਨਕ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਰਧਚੰਦਰਮਾ ਮਾਨੋ ਤਾਰੇ ਦੇ ਅਸਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਉਗਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਖੁਸਰੋ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਨਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਨ 628 ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸਨ 629 'ਅਰਬ ਦੀ ਜਿੱਤ,' ਅਤੇ 'ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਹੰਮਦੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜੰਗ' ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ। 'ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਾਰਾ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।' ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਦਾ ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤ ਪਿਆ ਸੀ, ਤਦ ਸੀਰੀਆ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਉੱਤੇ ਇਕ ਅਣਜਾਣ ਨਗਰ ਦੀ ਲੁੱਟ 'ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ' ਸੀ। 'ਉਹ ਲੁਟੇਰੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਨਮੱਤ ਸ਼ੌਰਯ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਭਰਿਆ।'"

"ਅਥਾਹ ਖੱਡ.—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਗਹਿਰਾ, ਬਿਨਾ ਤਲ ਦਾ, ਅਥਾਹ' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਜਾੜ, ਸੁੰਨੇ ਅਤੇ ਅਣਖੇਤੀਲੇ ਸਥਾਨ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਮੂਲ ਅਵਿਵਸਥਿਤ ਅਵਸਥਾ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। Gen. 1:2. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯੋਗਤਾਪੂਰਵਕ ਅਰਥ ਦੇ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਅਣਜਾਣ ਉਜਾੜ ਖੇਤਰਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਾਸੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਟਿੱਡੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਵਾਂਗ ਨਿਕਲੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਖੁਸਰੋ ਦੀ ਪਤਨ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਅਤੇ ਅੱਗ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਭ੍ਰਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਨੇਰਾ ਸਾਰੇ ਪੂਰਬੀ ਸਾਮਰਾਜ ਉੱਤੇ ਨਾ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤਾ।" Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495-498.

ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ, ਜੋ ਪੰਜਵੀਂ ਤੁਰ੍ਹੀ ਹੈ, ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਰੋਮ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੋਮ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਜਿੱਤਿਆ; ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੈਨਿਕ ਤਾਕਤ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਰਚ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਲਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਹਾਏਆਂ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੌਥੀ ਆਯਤ ਮੁਹੰਮਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗੂ ਅਬੂਬਕਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਘਾਹ ਨੂੰ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਹਰਿਆਲੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ; ਪਰ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 9:4।

ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਇਸਲਾਮੀ ਯੋਧਿਆਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੋਮੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਕਰਨ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਘ ਐਸੇ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਾਲ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਸਨ (ਟੌਸ਼ਰ), ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਬਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ।

"ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਨ 632 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਅਬੂਬਕਰ ਨੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਰਬੀ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਤਰ-ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਅੰਸ਼ ਉਦਧਰਿਤ ਹੈ:—"

“ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਲੜੋ, ਤਾਂ ਪੁਰਖਿਆਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੋ, ਪਿੱਠ ਨਾ ਦਿਖਾਉਦੇ ਹੋਏ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਦਾਗਦਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਖਜੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨਸ਼ਟ ਨਾ ਕਰੇ, ਨਾ ਹੀ ਅਨਾਜ ਦੇ ਖੇਤ ਸਾੜੇ। ਕੋਈ ਫਲਦਾਰ ਰੁੱਖ ਨਾ ਕੱਟੇ, ਨਾ ਹੀ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਓ, ਸਿਵਾਇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੋਜਨ ਲਈ ਮਾਰਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਜਾਂ ਸੰਧਿ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਾਬਤ ਹੋਵੋ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੋਗੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਮਨੁੱਖ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਮਠਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨਸੂਬਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਠਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਮਿਲੇਗੀ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਮੁੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਪੜੀਆਂ ਚੀਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਹਿਮ ਨਾ ਦਿਓ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਹੰਮਦੀ ਬਣ ਜਾਣ ਜਾਂ ਜਿਜ਼ਿਆ ਅਦਾ ਕਰਨ।”

“ਨਾ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ-ਭਰੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਉਤਨੀ ਹੀ ਸੁਚੇਤਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਹੁਕਮ ਦੀ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਸਾ ਹੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੀ ਉਹ ਇਕੱਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਬਨ ਨੇ ਲੇਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਬੂਬਕਰ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਤੱਬ ਸਾਰੇ ਸਰਾਸੇਨੀ ਦਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਇਉਂ ਹੀ ਭੇਦਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਨੋ ਖਲੀਫ਼ਾ ਆਪ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਸ਼ਵਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਮੁਹੰਮਦੀਆਂ ਮਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਓਸੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਹੇਗਾ।

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ.—ਅਧਿਆਇ 7:1-3 ਉੱਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਸੱਬਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੌਰਾਨ ਸੱਚੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਕੌਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੁਹੰਮਦੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹੇ? ਪਾਠਕ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿਵਸਥਾ-ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਜੋ ਸੱਚੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਸਮਝਦਾਰ ਪਾਲਕ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਤੁਰਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹਮਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਕ ਹੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਸਾਰੀ ਕਠਿਨਾਈ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਹੀ ਵਰਗ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗੋਚਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ; ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੇਵਲ ਨਿਹਿਤ ਅਰਥ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਪੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੌਸਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਰਾਸੇਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਢਾਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਇਕ ਹੋਰ ਹੀ ਵਰਗ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਰਗ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਹਰਿਆਲੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ; ਇਸ ਲਈ, ਨਾ ਘਾਹ ਨੂੰ, ਨਾ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਹਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਓ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਰਗ ਨੂੰ। ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਫੌਜ ਦਾ ਅਦਭੁਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਪਜ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਮੁੰਡੇ ਸਿਰਾਂ ਵਾਲੇ ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਖੋਪੜੀਆਂ ਚੀਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ।”

“ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਗ ਸੀ, ਜਾਂ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾ। ਮੁਹੰਮਦੀਆਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸਨ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਚਿਤਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਵਕ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਚੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਪ੍ਰਥਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਬੂਬਕਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਧਾਰਕ ਸਨ, ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਬਣਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕੌਣ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਬਚਾਏ ਗਏ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਿਬਨ ਦੀ ਅਲਪ ਸਾਕਸ਼ੀ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਣਨ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸੀ, ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਰਗ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਣਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 500–502.

ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਬੂਬਕਰ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਤਥਾਪਿ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇਸਲਾਮੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਹੰਮਦ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਹੰਮਦ ਦੂਜੇ ਨੇ 1453 ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। 1449 ਵਿੱਚ, ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਦੂਤ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡੇ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਦਸਤਖ਼ਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਗਏ। ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਵੇਂ ਹਾਏਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਣ ਵਾਲੇ ਸਟੀਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ।

ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਹਾਏਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ, “ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ,” ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਾਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਮੋਹਰ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਤਦ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਆਕਰਮਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤੁਰਹੀ ਦੇ ਨਿਆਂਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਹਾਏ ਤੁਰਹੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਰ

ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਕਾਲ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰ ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਈ ਜਣਿਆ ਸੀ, ਠੱਠਾ ਮਾਰਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਦਾਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾਸੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਰਥਾਤ ਇਸਹਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਈ। ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਲੜਕੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਾਸੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਗੱਲ ਤੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਦੁਖਦਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਜੇ ਕੁਝ ਸਾਰਾਹ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰਾ ਵੰਸ਼ ਇਸਹਾਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਹਲਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਾਸੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਕੌਮ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੇਰਾ ਵੰਸ਼ ਹੈ।" ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਲੈ ਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮੇਢੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਖਸਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਬੇਰਸ਼ੇਬਾ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੀ ਫਿਰੀ। ਅਤੇ ਮਸ਼ਕ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮੁੱਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਹੇਠ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਜਿਵੇਂ ਧਨੁਖ ਦੇ ਇੱਕ ਤੀਰ ਦੀ ਮਾਰ ਜਿਤਨਾ ਫਾਸਲਾ ਹੋਵੇ, ਬੈਠ ਗਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾ ਵੇਖਾਂ।" ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਗਈ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਰੋਈ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਲੜਕੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਹਾਜ਼ਰ, ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਡਰ ਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਥਾਂ ਲੜਕੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੈ। ਉੱਠ, ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੌਮ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।" ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਖੂਹ ਦੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਗਈ, ਮਸ਼ਕ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ, ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਇਆ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੜਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਵੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਧਨੁਰਧਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਤਪਤਿ 21:9-20.